

Iskrice iz Gorišnice

ČASOPIS OŠ GORIŠNICA, DECEMBER 2015, LETNIK 5, ŠTEVILKA 9, NAKLADA 600 IZVODOV

Pozdravljeni
vsi bralci in bralke Iskrice!

Zaupana nama je bila čast, da sva lahko postali novi urednici našega šolskega časopisa. Tako začenjava z najinim prvim nagovorom vam, dragi otroci, učenci in vsi, ki si boste vzeli čas in prelistali ter prebrali naš časopis.

Trenutno vse vrvi od pričakovanja počitnic, praznikov, novega leta in vsega, kar spada zraven. Vse to smo seveda vključili v naše prispevke. Naredili smo tudi pregled dogodkov, ki so se zgodili vse od začetka šolskega leta pa do danes. Prebrali boste lahko zanimive intervjuje z učenci, učitelji in navsezadnje tudi s kuharji, ki se nam bodo v tokratni številki Iskrice prvič predstavili. Seveda so v časopisu tudi literarni in likovni izdelki ter druge umetniške stvaritve izpod peres in čopičev učencev naše šole. Ne smeva pozabiti na nagradni rebus in križanko, ki jo seveda morate rešiti, ker vam lahko prineseta nagrado. Tudi tokrat smo obujali spomine na šolske dni in v angleščini zapisali nekaj božičnih misli. Da ne bova vsega razkri-li, se raje udobno namestite, obrnite naslednjo stran in začnite z branjem. Za konec pa naj vam zaželiva res veliko sreče, ki jo najdemo v majhnih stvareh, toplih ljudeh in stisnjenih dlaneh.

Srečno 2016!

Lana Lindič in Živa Trunk, 5. b

Gorí, gorí, gorí je v petek, 23. oktobra naznanil šolski alarm. Prav vsi učenci smo se hitro in varno ob navodilih učiteljev odpravili iz šole, nekateri kar v copatih, drugim je uspelo vzeti čevlje. Medtem pa so že prihiteli gasilci. Dobesedno prihiteli. V primeru pravega požara se le-ta ne bi uspel razširiti do njihovega prihoda.

Doma imam mnogo živali, zanje sem odgovorna, da so site, na toplem in varnem, da so zdrave in se dobro počutijo.

Julia Sok, 7. b

Jaz sem odgovoren za ribe – postrvi.

Jan F. Vrtič, 8. a

Da naredim, kar me prosi mama.

Tilen Petek, 9. c

Odgovoren sem, ko znam poskrbeti sam zase.

Anej Arnuš, 9. b

Vsi smo odgovorni za besede, ki jih izrečemo.

Morda lahko koga prizadenemo.

Nika Janžekovič, 9. c

Eko detektivi so odgovorni, da nas opominjajo, naj ugašamo luči in porabljamo čim manj papirnatih brisačk.

Saška Petek, 3. b

Odgovornost pomeni, da si odgovoren za neko nalogo in da je ne pozabiš opraviti.

Filip Kokol, 5. a

Da kadar nekaj obljubim, obljubo tudi izpolnim.

Žan Luka Kolarič, 8. a

Včasih poskrbim za sestrico, ker je še majhna in sama ne zna.

Miha Kramberger, 1. b

Odgovorna sem, da mlajšo sestrico varno pripeljem v šolo.

Zala Vogrinec, 9. b

Odgovornost kažem v opravljanju domačih nalog in drugih obveznostih.

Petra Peklar, 9. a

Ta pomembna vrednota te spremlja vse življenje.

Tomaž Simonič, 9. a

Odgovorni smo za opravljeno delo, stvari in osebe, ki potrebujejo našo pomoč.

Elvino Kuhar, 9. c

Moja prva asociacija je povezana z odgovornostjo do okolja in čiste narave za naše naslednike.

Zala Geč, 7. b

ODGOVORNOST

Prispevke zbrali: Julija Korez in Lucija Zelenko, 5. b

Slika: Timon Vrtič, 5. b

Spoštovani starši, dragi učenci,

v prazničnem decembru praznujemo tudi dan samostojnosti in enotnosti. Ta dan obeležuje razglasitev rezultatov plebiscita 26. decembra 1990 (plebiscit je potekal 23. decembra 1990), na katerem je od 93,2 odstotkov udeleženih volivcev na vprašanje »Ali naj Slovenija postane samostojna in neodvisna država?« okoli 95 odstotkov odgovorilo pritrdilno (tj. 88,5 odstotka vseh volivcev), s čimer se je začela osamosvojitev Slovenije. Slovenci smo spoznali, da lahko uveljavimo svoje interese in odgovornost za lasten razvoj le v samostojni neodvisni državi. Do septembra 2005 se je praznik imenoval le dan samostojnosti, a so ga s spremembo Zakona o praznikih in dela prostih dnevih dopolnili z in enotnosti, saj so na ta dan Slovenci pokazali največjo mero enotnosti v svoji zgodovini. Prav gotovo je to ena najpomembnejših odločitev v narodovi zgodovini, enotnost izpričana ob tej odločitvi pa je obveza in opomin vsem, ki upravljajo in bodo upravljali z državo, da bodo njihova ravnanja in odločitve takšne, ki bodo v dobro naši domovini in blagostanju njenih državljanov in državljanov. Takratna politična volja je spoštovala civilno družbo in njene pobude, ki so odpirale prostor za dialog in nove ideje. Ta recept in odgovornost bi bilo nujno uporabiti tudi danes.

Prazniki niso le čas obdaritev in lepih želja, ampak priložnost, da se zahvalimo vsem, ki nam pomagajo pri našem delu. Iskrena hvala občini Gorišnica in županu Jožetu Kokotu, ki vzorno skrbita za to, da imata šola in vrtec dobre pogoje za delo. Vaša vsestranska podpora

nas zavezuje, da svoje delo opravimo zavzeto, tako da bodo lahko naši učenci uspešno nadaljevali šolanje in nas zavezuje, da tudi osnovna šola postane del kulturnega utripa v občini.

Prihajajoči božični prazniki naj s svojim sporočilom prinesejo vsem nam veliko optimizma in moči, da bomo zmogli dovolj življenjske vedrine in moči, da se soočimo z izzivi, ki nas čakajo. Želim vam, da preživite prijetne praznike v krogu svojih družin in tistih, ki jih imate radi.

V novem letu pa naj bo vaš korak odmeven, vaša beseda pogumna, vaše življenje iskriko, ustvarjalno ter polno lepih in prijetnih trenutkov.

Evakuacija

Gorí, gorí, gorí je v petek, 23. oktobra naznanil šolski alarm. Prav vsi učenci smo se hitro in varno ob navodilih učiteljev odpravili iz šole, nekateri kar v copatih, drugim je uspelo vzeti čevlje. Medtem pa so že prihiteli gasilci. Dobesedno prihiteli. V primeru pravega požara se le-ta ne bi uspel razširiti do njihovega prihoda.

Med intervencijo gasilcev smo učenci počakali na varnem pred šolskim poslopjem, ostali zbrani in mirni in takrat sva jih nekaj povprašali o današnjem dogodku. Povedali so, da so za vajo vedeli, tako da se niso čisto zares prestrašili in da se jim zdi pomembno, da tako vajo opravimo, ko »ne gre zares«, da bi v primeru požara ravnali pravilno.

Nižji gasilski častnik gasilskega društva Gorišnica, g. Jože Munda, je povedal, da so take vaje pomembne, saj ni pomembnejšega od varnosti naših otrok, da je evakuacija iz prostorov šole potrebna predvsem, ko pride do nepredvidenih situacij, ki lahko vplivajo na varnost zaposlenih in učencev ter obiskovalcev šole. To je lahko požar, potres, eksplozije itd.

Naj zaključiva z mislijo, s katero se zagotovo strinjamo prav vsi, da se pod okriljem gasilskega društva Gorišnica lahko počutimo popolnoma varno.

Lucija Borak & Ana Erhatic, 7. b

Bili smo z vetrom v laseh

V četrtek, 10. septembra 2015, nas je Športna zveza Gorišnica povabila k sodelovanju. Prav vsi učenci naše šole smo spoznali čare športa in gibanja v pestrem programu raznovrstnih športnih in kreativnih delavnicah v projektu Veter v laseh. Mnogi učenci smo že tako redno športno aktivni in treniramo različne športe, tokrat so na svoj račun prišli tudi tisti z likovno ali literarno nadarjenostjo, saj so bile poleg športnih panog in plesa na razpolago tudi delavnice, kjer smo pesnili, risali, pisali slogane ...

Športni dan je odlično uspel, saj smo poleg dobre volje dosegli tudi odlične rezultate.

Lina Tašner in Barbara Prelog, 7. a

Otroci pojejo slovenske pesmi in se veselijo

V torek, 10. novembra 2015, smo preživeli prijetne trenutke v družbi najboljših pevcev. V Kulturni dvorani Gorišnica so peli slovenske narodne in zabavne pesmi učenci naše šole. Prireditev sta pripravila učitelj Boštjan Rihtar in družba Radio-Tednik Ptuj skupaj z Občino Gorišnica.

Prireditev je bila razdeljena v dve kategoriji, v prvi so nas s svojim petjem razveseljevali učenci od prvega do petega razreda, v drugi še ostali osnovnošolci.

Led je prebila Lara Tušak, 1.b, s pesmijo *Zgodba o prijateljstvu*. Nadaljevale so Nadja Horvat, 2.b, s pesmijo *Ta ljubezen*, nato Alja Horvat, 4.a, *Adijo madam*, Tyra Petrovič in Zoja Holcer, 4.a, sta v duetu zapeli zimzeleno *Zemlja pleše*, Živa Bezjak, 4.a, *Zame zakantaj* ter Metka Sok, 4.b, s poskočno pesmijo *Od Mure do Kopra*. Kitarist Maj Visenjak, 5.b, je opogumil svojo sestro Izo, 3.b, in že smo se zibali na energično pesem *Ti, ti, ti, moja rožica*. V eni roki zlato sonce in v drugi zlati smeh je nosila Dora Šandor, 5.b, in nas spomnila na pogumnega Kekca s *Kekčevo pesmijo*, kar je potrdil njen sošolec Blaž Žnidarič s prav tako pozitivno pesmijo *Življenje je lepo*. To kategorijo je zaključil Žiga Vozlič, 5.a, ki je spretno igral harmoniko in pel *Ne prižigaj luči*.

Maja Petek in Lana Bezjak, 6.a, sta v duetu usklajeno zapeli *Dan ljubezni*, Barbara Prelog, 7.a, pa *Poljub na klopci*. Ali veste, da imajo devetošolci čisto pravo glasbeno skupino Strings, naš šolski ansambel, ki nam popestri kulturne prireditve? Seveda brez

njih tudi tokrat ne bi šlo in zaigrali so *Ti bi rada*. Prireditev je zaključil Elvino Kuhar, 9.a, z avtorsko skladbo *Skozi dan*.

Kot nam je zapela Lara, je bilo pravo prijateljsko vzdušje in kot da ne bi bilo pomembno, kdo sta zmagovalca, le da smo preživeli prijeten popoldan. Vendar po pravilih sta morala biti zmagovalca vsake kategorije razglašena, saj se uvrstita v naslednjo kategorijo tega tekmovanja.

Torej, naj vam razkrijem, zmagovalki sta: Živa Bezjak in Barbara Prelog. Čestitam, vsi smo veseli zanju.

Enej Lukas Holcer, 7.a

Dobrodelna akcija DROBTINICA

V soboto, 17. 10. 2015, smo izvedli dobrodelno akcijo DROBTINICA. Zjutraj ob osmih smo se z gospo Tilčko in gospo Jožico ter Niko zbrali pred trgovino Jager v Moškanjih. Na stojnici smo ponujali kruh, ki so ga podarili trgovina Mercator, pekarna v Gorišnici, pekarna Bratuša in domače pecivo, ki so ga spekle članice Društva gospodinj občine Gorišnica, v zameno za prostovoljni prispevek. Kupci so darovali denar za otroke naše šole, ki si ne morejo privoščiti kosila. Meni je bilo zabavno, čeprav nas je malo zeblo. Najbolj me je veselilo, ko sem srečala domače, ki so darovali še več denarja. Najbolj me je motilo to, da te nekateri niso niti pogledali. Ampak se je obrestovalo, saj smo dvema učencema omogočilo brezplačno kosilo skozi celo šolsko leto.

Lina Tašner, 7. a

Samopostrežna malica

Svetovni dan hrane se praznuje vsako leto 16. oktobra. Uvedla ga je Organizacija združenih narodov za prehrano in kmetijstvo. Glavni namen je opozarjanje, da v svetu živi veliko število ljudi, ki trpi za pomanjkanjem hrane.

Tudi na naši šoli smo »praznovali« ta dan, in sicer smo bili pogoščeni s samopostrežno malico. Hrana je bila raznolika, od različnih vrst kruha, namazov, klobas, sira, masla, marmelade, do mlečnih jedi, čokolina, muslijev, cornflakesa in jogurtov vse do raznolikega sadja. Pravo presenečenje so bile palačinke! Bilo nam je zanimivo, saj smo malico lahko sami izbrali in tako »pridelali« tudi manj ostankov, kombinirali različna živila in predvsem ... se do sitega najedli!

Tema letošnjega svetovnega dneva poteka pod geslom ZDRUŽENI PROTI LAKOTI. S tem geslom opozarjamo, da se lahko proti lakoti, ki danes pesti že kar milijardo ljudi, borimo na način, da se proizvodnja hrane porazdeli in poveča lokalno, regionalno in globalno.

učenci izbirnega predmeta

Sodobna priprava hrane

Pohod na Donačko goro

Jesen s svojimi živimi barvami kar kliče po sprehodih v naravo, dišeča po pečenem kostanju in obsijana s toplimi sončnimi žarki. To smo izkoristili tudi mi. V torek, 29. septembra, smo se učenci 5.-9. razredov podali na Donačko goro.

Po vožnji z avtobusi smo začeli pohod pri arheološkem najdišču v Čermožišah. Pot nas je vodila tako po gozdni kot asfaltni poti do Kupčinjega Vrha, kjer smo si odpočili, malicali ter se prijetno družili. Vsak je imel kak priboljšek in zabavno je bilo izmenjevati čokoladice za napolitanke, le-te za kekse ali kak drug priboljšek.

Pot smo nadaljevali proti Donački gori, in pod vznožjem nas je pri Rudijevem domu čakalo pravo jesensko presenečenje; pečeni kostanji. Najpogumnejši smo se povzpeli na sam vrh, ostali so si čas krajšali z igrami v naravi.

Nazadnje smo krenili v dolino, uživali v čudovitem razgledu in pri gasilskem domu Donačka Gora so nas že čakali avtobusi in nas utrujene, ampak polne lepih vtisov, pripeljali do naše šole.

Povprašali sva sedmošolko Lino Tašner, kako se ji je zdel današnji pohod. Povedala je, da ji je bilo težje priti v dolino kot na sam vrh. Ampak je bilo vredno, trud je bil poplačan z razprostranim razgledom.

Ana Škerjanec in Nuša Levanič, 7. a

Na naši šoli še vedno radi pojemo

S šolskim letom 2014/2015 se je za nekaj časa od šolskih klopi in vodenja šolskih pevskih zborov poslovila učiteljica Slavica Cvitanič. Ker so uspehi in dosežki, ki jih je požela s pridnimi pevkami in pevci šolskih zborov res častitljivi in zavidljivi, je bila želja vseh, da se raven petja gorišniških osnovnošolskih pevcev kljub trenutni zamenjavi zborovodje ohrani in nadaljuje.

Otroški in mladinski pevski zbor sta septembra 2014 tako pričela pridno delati in prepevati z novim zborovodjem, učiteljem glasbene umetnosti, Alešem Pevcem. Urnik pevskih vaj in načrtovan repertoar minulega šolskega leta sta ostala povsem nespremenjena – oba zbora, OPZ in MPZ, sta predelala program, ki ga je zastavila učiteljica Slavica. Predvsem OPZ je z odlično pripravljenim in izvedenim programom (ponovno) požel velik uspeh na strokovni ravni.

OTROŠKI PEVSKI ZBOR

Nastopov, ki so se jih udeležili, ni bilo malo. »Tekmovalnim« skladbam, ki jih je zbor pridno vadil in se z njimi pripravljala za nastop na reviji, so dodali še nekaj drugih pesmi, s katerimi so se predstavili na različnih prireditvah v šoli in v domačem kraju:

- Decembra 2014 so se odzvali povabilu podmladka Rdečega križa in nastopili v domu upokojencev v Muretincih – tamkajšnjim varovancem so zapeli božične pesmi.
- Decembra 2014 so zapeli tudi na prireditvi ob dnevu samostojnosti in enotnosti, ki jo vsako leto z združenimi močmi pripravita OŠ Gorišnica in Prosvetno društvo Ruda Sever Gorišnica,
- Februarja 2015 so s pesmijo, ki so jo sicer pripravljali za območno revijo, predstavili tudi domačemu občinstvu na prireditvi v počastitev Prešernovega dne, slovenskega kulturnega praznika.
- 19. 3. 2015 je za OPZ bil zelo velik in pomemben dan. Nastopili so namreč na območni reviji otroških pevskih zborov, ki jo vsako leto organizira JSKD OI Ptuj. Pevske zборе na tej reviji je strokovno spremljala ga. Alenka Korpar. Naš OPZ se je ob klavirski in harmonikarski spremljavi predstavil s tremi pesmimi (Slišala sem ptičko pet, Palčki pozimi in Mačja polka). **V konkurenci dvajsetih zborov je strokovna spremljevalka s svojo oceno na regijsko raven uvrstila pet zborov, med njimi tudi našega.** Na ta dosežek smo bili vsi zelo ponosni.
- V tem mesecu (decembru 2015) je za OPZ že prvi uspešen nastop v tem šolskem letu – nastopili so namreč na prireditvi Za dušo in srce in kot prvi nastopajoči poželi tudi prvi aplavz v šolskem letu 2015/16, zagotovo pa ne zadnji.

MLADINSKI PEVSKI ZBOR

Tudi MPZ ni sedel križem rok, saj so nastopali na vseh prireditvah v šoli in v domačem kraju, na katere so jih povabili:

- Oktobra 2014 so z odpeto Zdravljico slovesno odprli kulturni program v počastitev odprtja energetske sanacije OŠ Gorišnica, katerega so nadalje s svojim petjem še obogatili.
- Oktobra 2014 so osmošolke in devetošolke, ki sicer prepevajo v MPZ, nastopile na spominski komemoraciji padlim borcem, ki je potekala na gorišniškem pokopališču.
- Tako kot OPZ se je tudi MPZ predstavil na prireditvi v počastitev dneva samostojnosti in enotnosti. Tokrat je zapel ob klavirski spremljavi zborovodje, Aleša Pevca, pripravili pa so tudi prav posebno točko prireditve – zapeli so z učiteljskim zborčkom in šolskim bandom.
- Februarja 2015 so s pesmijo, ki so jo pripravili posebej za to prireditev, soustvarjali program prireditve ob slovenskem kulturnem prazniku, Prešernovem dnevu.

Pevci otroškega in mladinskega pevskega zbora tako vsako leto pod vodstvom zborovodja organizirajo letni koncert. Maja 2015 so pod mentorstvom Aleša Pevca organizirali in priredili letni pevski koncert, ki so ga poimenovali Vrtiljak. Prireditev je potekala v nedeljo, 17. 5. 2015, v kulturni dvorani v Gorišnici. Pevci otroškega pevskega zbora so se predstavili s 5 pesmicami, pri katerih so jih spremljali: na klavirju profesorica Eva Štraus, na harmoniki magister Dominik Cvitanič in na orffovih instrumentih učenci 6. razredov. Mladinski pevski zbor je na koncertu zapel 4 pesmi, pri katerih jih je na klavirju spremljala profesorica Eva Štraus. Pri koncertu so s svojimi recitacijami in vodenjem same prireditve pomagali učenci izbirnega predmeta Gledališki klub pod mentorstvom Mateje Matjašič Pevce.

Delovnega zagona in elana kljub temu, da je nastopov zares veliko, pevkam in pevcem ne zmanjka. Z vsakim aplavzom, s katerim so ob koncu svojega nastopa nagrajeni, prejmejo potrditev, da so opravili dobro delo in da se vloženi trud poplača. Prepričani smo, da nas bodo tudi v prihodnje še presenečali, zato vsi, ki jih radi poslušamo, že pridno grejemo dlani za nadaljnje aplavze.

Mateja Matjašič Pevce

Izdelava jabolčnega zavitka

V sredo, 30. 9. 2015, smo se učenci 8. in 9. razredov, vključeni v izbirna predmeta Sodobna priprava hrane in Načini prehranjevanja, z učiteljico Matejo Matjašič Pevec odpravili v Maribor na Srednjo šolo za prehrano in živilstvo. Tja smo se odpravili zato, da bi se nekaj novega naučili, si ogledali njihovo šolo in se z drugimi šolami pomerili v peki jabolčnega zavitka.

Po tem, ko smo prispeli, smo imeli krajše predavanje o hrani nekoč in danes, zatem pa smo se odpravili po šoli in pogledali, kaj so za nas pripravili dijaki njihove šole. V tem času, ko smo bili mi zaposleni, sta dve ekipi (4 učenke 8. in 4 učenke 9. razreda) na oddelku za slaščičarstvo pod vodstvom tamkajšnjih učiteljev pripravljali jabolčni zavitek. Povedale so, da so se morale primerno pripraviti in obleči (dobile so mrežaste čepice, majice in s seboj so imele predpasnike z znakom naše šole). Dobile so tudi recept, s katerim so si pri delu lahko pomagale. Ko so zavitek pripravile in ga dale v pečico, so se tudi one udeležile krajše predstavitve na temo kovaštva. Gospa, ki jim je predstavila kovaštvo, je z njimi delila tudi svoje izkušnje, ki jih je doživela v prvi sezoni Gostilna išče šefa.

Medtem ko sta ekipi deklet pridno pripravljale zavitek, smo si ostali učenci in učiteljica ogledali, kaj vse so na stojnicah po šoli pripravili dijaki – bili smo zelo presenečeni, saj so spekli veliko različnega peciva, pripravili so tudi napitke iz jabolk. Po ogledu stojnic smo se odpravili še na 4 krajša predavanja oz. predstavitve. Spoznali smo turistično kmetijo Pri Alenki, si ogledali, kako se iz vrbovih šib spletejo košare in kako se iz slame naredijo različni izdelki, nazadnje pa smo spoznali še turistično kmetijo in kovačijo Pri kovaču.

Za temi predstavami je v avli šole sledila razglasitev rezultatov v peki zavitka: naša šola je domov odšla z zmagošlavjem, saj so učenke 8. razreda postale zmagovalke, naše sošolke pa so zasedle odlično 2. mesto, ki so si ga delile z učenki OŠ Tabor iz Maribora. Bilo je zelo zanimivo, zabavno in poučno.

učenci izbirnega predmeta Načini prehranjevanja

Rokometaši medobčinski prvaki

V sredo, 18. 11. 2015, smo se rokometaši odpravili na finale medobčinskega tekmovanja OŠ v rokometu za učence. Finale je potekalo na OŠ Ljudski vrt. Najprej smo se dobro ogreli in odigrali tekmo proti OŠ Destrnik-Trnovska vas. Tekmo smo gladko zmagali. V naslednji tekmi smo premagali tudi rokometaše iz OŠ Olga Meglič. Kot v filmu pa smo odigrali tekmo proti domačinom, OŠ Ljudski vrt. Čez vso tekmo smo bili v boljšem položaju in vodili, na koncu pa so rokometaši Ljudskega vrta izenačili. V zadnjih desetih sekundah je bil nad našim igralcem storjen prekršek in tako smo imeli žogo. Sledil je samo še prosti met. Priložnost za strel smo dali vratarju in ta je zabil zmagovalni gol. S tem golom nas je popeljal na področno tekmovanje.

Žan Luka Kolarič, 8. a

Policist za en dan

V ponedeljek, 9. 11. 2015, smo Boštjan Brodnjak, Nika Hammeršak, Luka Bohinec in Tai Starčič obiskali Policijsko postajo Gorišnica. Policisti so nam pokazali veliko različnih del, ki jih opravljajo na postaji in na terenu.

Policist, g. Marjan Vrtič, je prišel zjutraj v šolo po nas s policijskim avtomobilom. Zapeljal nas je na postajo, kjer so nam najprej pokazali vso njihovo opremo. Potem sta nas odpeljala dva kriminalista. Pokazala sta nam, kako iščejo prstne odtise. Bilo je zelo zanimivo. Potem je sledilo tisto najbolj pričakovano. Odšli smo na teren. Poskusili smo metati ježa, pogledali pa smo lahko tudi puške. Ustavili smo se ob cesti in policista sta nam dala v roke merilec hitrosti. Lahko smo merili hitrost. Ustavili smo en avtomobil. Voznica je morala pokazati prometno in dovoljenje. Vsem je bil dan zelo zanimiv, saj smo se veliko naučili o delu policista in videli veliko zanimivih stvari.

Tai Starčič in Luka Bohinec, 6. b

Lynarska igra 5. a razreda

Nekoga dne nam je učiteljica naročila, da odpremo šolo na strani 12 in 13. Ko smo odprli in prebrali, smo ugotovili, da lahko zagnamo igro. Na igro smo se pripravljali en teden.

Za namo smo potrebovali veliko stvari, zato se je nekaj učencev odločilo, da se bodo lotili tega dela. Ko smo dobili dve skupini, smo se odločili, da bosta Jan Kargula in Žiga Ušehič postopala na ladji, Zina Klobič Matičič in Milica Klemen ter Jan Jurešič na oster, Katarina Bregar pa na oblaka.

Postopali smo morali tudi na brode. V prvi skupini je bil Blaž Boharčič, v drugi skupini pa Kaja Kregar, ki je tudi postopala na igralne mize. Hoteli smo narediti avtor, a nam ni uspelo. Jure in Natalija sta bila gusarji, ki sta se ločevali z gusarji nasprotnih ladij. Koe je bilo premalo gusarjev, sta Jure in Natalija igrali v obeh skupinah.

Preostali smo zelo dobro odigrali. Za dan nam bo na vidno mesto v spominu, ker smo se veliko zabavali in ker nam je naša razredničarka Branka Ušehič pomagala na ladji.

Kimi Kuhar in Natalia Ciglar, 5. a

Shema šolskega sadja in zelenjave

V mesecu septembru in oktobru 2015 je na naši šoli potekal natečaj za izbor najboljšega logotipa in slogana Sheme šolskega sadja, ki bosta krasila plakat za izvajanje tega projekta na naši šoli. Nastalo je nekaj zanimivih izdelkov, s katerimi ste pokazali svojo ustvarjalnost in kreativnost. Med nastalimi izdelki sta po mnenju učiteljev za najboljša bila izbrana:

- **logotip**, ki ga je narisala **Ema Kukovec**, učenka 9. a
- **slogan**, ki so ga napisali **Teja Feguš, Saša Arnuš** in **Luka Bohinec**, učenci 6. b

Z izbranim logotipom in sloganom, ki smo ju slogovno in likovno oblikovali, smo oblikovali plakat za izvajanje Sheme šolskega sadja in zelenjave na naši šoli v šolskem letu 2015/2016, ki bo izobešen na vidnem mestu v šoli.

Mateja M. Pevec

Sadje pojej in veliko se smej.

Dobitnika Žgečevih plaket

Tudi letos je pred polno Kulturno dvorano Gimnazije Ptuj potekala prireditev v počastitev svetovnega dneva učiteljev, na kateri so podelili letošnja priznanja in plakete dr. Franja Žgeča. Letos sta za svoje dolgoletno delo plaketi prejela tudi dva naša učitelja, Zdenka Zver in Boštjan Rihtar.

Boštjan Rihtar je v svoji bogati karieri zraven tega, da s svojo strokovnostjo in predanostjo vodi učence pri predmetu likovna umetnost, zelo aktiven na različnih področjih. Vodi in koordinira izvenšolske državne in mednarodne projekte. V letih od 1996 do 1998 je bil vodja koordinacijske komisije za obnovo Dominkove domačije. Prejel je zlato priznanje za filmsko dejavnost, saj je s svojim neutrudnim filmskim, kulturnim in vzgojnim delom, optimizmom, ambicijo povezovanja in voljo v Gorišnici in širši okolici ustvaril veliko za razvoj filmske kulture. Priredil je blizu 20 samostojnih likovnih razstav ter vodil 7 slikarskih kolonij.

Zdenka Zver se s svojo srčnostjo in strokovnostjo predaja učencem. Svoj poklic čuti kot poslanstvo in kot izziv. V svoji dolgi učiteljski karieri je bila mentorica številnim učencem, ki so usvajali zlata in srebrna priznanja v znanju o sladkorni bolezni, zlata in srebrna Proteusova priznanja ter Preglova priznanja. Pod njenim mentorstvom so mladi raziskovalci z raziskovalno nalogo Zdravilna zelišča dosegli srebrno priznanje. Svoje znanje in izkušnje je delila tudi s pripravniki, ki so kaj hitro spoznali njen moto, ki pravi, da moraš imeti otroke rad, da moraš imeti rad svoje delo in potem vse dobro steče.

Obema iskreno čestitamo in jima tudi v bodoče želimo veliko uspešnih let na njuni poklicni poti.

Klementina Lindič

Filmski festival Izola 2015

V četrtek, 15. 10. 2015, smo šli Petra Peklar, Ema Kukovec, Stella Zamuda in Jernej Bezjak na Filmski festival v Izolo. Spremljal nas je učitelj Boštjan Rihtar. V četrtek smo imeli najprej v klubskem prostoru Kulturnega doma filmsko delavnico I – Projekcija filma in pogovor z Borisom Petkovičem, režiserjem mladinskega filma Utrip ljubezni. Po malici smo se udeležili filmske delavnice II – Snemanje dokumentarnega filma Utrip ljubezni (Boris Petkovič in Brane Lenarčič) in sprejema udeležencev 51. srečanja. Sledila je projekcija najboljših filmov letošnje produkcije. Po kosilu je Boštjan Vrhovec vodil delavnico III – »REŽIRAM FILM« (delavnica je bila namenjena vsem udeležencem srečanja) in nato še projekcija filmov letošnjega srečanja. Naslednji dan smo se najprej udeležili filmske delavnice IV – projekcija posnetih filmov, komentarji (režiser Boštjan Vrhovec). Za zaključek festivala pa je sledil pogovor članov žirije in strokovnjakov z mentorji filmskih krožkov o letošnji produkciji, filmsko-vzgojnem delu, mentorstvu, problematiki, potrebah po izobraževanju ... Na festivalu smo se zelo zabavali in naučili veliko koristnih stvari. Posneli smo kratek film, ki ga je žirija tudi zelo pozitivno ocenila. Potem so komentirali, kakšne so napake in nam dali napotke, kako čim boljše posneti in montirati film. Srečanje v Izoli nam je dalo novih idej za ustvarjanje filmov.

Stella Zamuda, Petra Peklar in Ema Kukovec, 9. a

Tradicionalni slovenski zajtrk

Tudi na naši šoli je projekt Tradicionalni slovenski zajtrk postal že tradicionalen – vsako leto se mu znova pridružimo z namenom ozaveščanja učencev o pomenu pridelovanja in kupovanja lokalne hrane, poudarjanja pomena čebel in čebelarstva ter zdravega in rednega prehranjevanja.

Učenci 1.–9. razreda so se tako na dan slovenske hrane, ki smo ga obeležili s samo izvedbo tradicionalnega slovenskega zajtrka, pripravljali skoraj cel mesec novembra. Pod pridnimi in spretnimi prstki naših mlajših učenec so nastali številni zanimivi izdelki, s katerimi smo ob dnevu slovenske hrane polepšali našo jedilnico, starejši pa so v petek, 20. novembra 2015, v času zajtrka (pred poukom) pripravili tradicionalni pogrinjek in kuharjem v kmečkih oblačilih pomagali pri postrežbi zajtrka. Za boljše, domače vzdušje je poskrbel tudi Žiga Vozlič, ki je veselo raztegnil meh svoje frajtonarice, svoj delček k celoti pa so doprinesle tudi nekatere učiteljice, ki so na stojnicah v šoli avli pripravile zanimivo razstavo domačih pridelkov.

Petkov zajtrk se je vsem vtisnil v prijeten spomin, zato najlepša hvala vsem, ki ste pri pripravi in izvedbi zajtrka sodelovali na tak ali drugačen način!

Mateja M. Pevec

Preznanje a nerovanci domo

Včeraj, 9.12., smo šli na obisk v Muratince. Nekateri učenjenci so imeli rojstni dan. Za rojstni dan smo jim zaplesali in zapeli ter so njih izdelali nekaj rožičnic. Tudi smo zapeli veliko pesmi. Dobili smo tudi kosček slatne torte. Učili smo se v njihovo stanovanje. Učili smo prijavnega hiška, ki jih razveseli, ko so žalostni. Že nani je bil Žiga, ki je raztegnil svojo harmoniko. Učiteljanci so bili veseli našega obiska, saj smo jim polepšali dan.

Naja in Ela 3.B.

Evropski teden zmanjševanja odpadkov

Evropski teden zmanjševanja odpadkov je letos potekal od 21. do 29. novembra. Namenjen je bil temu, da se spomnimo, kako je potrebno ravnati z odpadki in razmišljamo o tem, kako bi lahko čim več odpadkov reciklirali in s tem zmanjšali njihovo količino odpadkov.

Učenci 4.b razreda smo se v tem tednu posvetili plastičnim vrečkam. Ugotovili smo, da so prava nadloga med odpadki, ker se zelo dolgo razgrajujejo in ker ogrožajo življenje živali. Plastične vrečke smo reciklirali in iz njih izdelali torbice, denarnice ter žepke za telefone.

S tem smo želeli učenem, učiteljem in staršem sporočiti, naj ne uporabljajo plastičnih vrečk in naj jih zamenjajo z vrečkami, ki so okolju prijaznejše.

Prosim vas, da se nam pridružite in vsi skupaj **recimo NE plastičnim vrečkam!**

učenci 4. b razreda

Anketa o EKO detektivih

Ker je zadnji teden v novembru teden zmanjševanja odpadkov in imamo na naši šoli eko detektive, sva povprašali nekaj učencev, ali vedo, kakšno vlogo imajo in kdo sploh so eko detektivi.

Mislim, da preverjajo, ali so luči ugasnjene in da so smeti v pravih koših in ne okoli njih. Nas učence opazujejo ob vseh teh opravilih, in mislim, da jih opravljamo pridno in pravilno.

Tea Brumen, 6. razred

Menim, da opozarjajo na piktograme, ugašanje luči in projektorjev ter pravilno ločevanje odpadkov v različne koše.

Zoja Vesenjaj, 7. razred

Eko detektivi imajo več nalog. Pregledujejo učilnice, ali so pospravljene in katera je najbolj pospravljena, dobi nagrado. Imajo pa tudi seznam s kljukicami in križci. Tako tudi vidijo, ali smo mi učenci pridno oz. pravilno ločevali odpadke, ugašali luči in podobno.

Urban Horvat, 4. razred

Meni je vedno zanimivo, ko pridejo med odmorom pogledat našo učilnico, če imamo ugasnjene luči, pospravljen koš in če imamo ugasnjen projektor.

Gal Kolarič, 2. razred

Tudi koordinatorko Eko šole, gospo Andrejo Kolarič, sva povprašali o eko detektivih in zmanjšanju odpadkov.

Povedala je, da smo vključeni v ta projekt, da učenci sebe preverjajo, koliko so „eko“ v smislu ločevanja odpadkov in varčevanja z energijo.

Eko detektivi redno spremljajo dogajanje na šoli in si podatke beležijo v tabelo. Preverjajo, ali zapiramo vrata in zadržujemo toploto v ogrevanih učilnicah, ali ugašamo luči, če ni potrebe, da

bi gorele, ali ločujemo odpadke v za ta namen pripravljene koše, označene z različnimi barvami in napisi ... Izdelali smo tudi likovna opozorila za nad umivalnike in podajalnike papirnatih brisač. Zapiramo pipe, da voda ne kaplja in na tak način varčujemo tudi z vodo.

Pohvalila nas je, da pridno zbiramo kartuze, zamaške, baterije in papir skozi celo šolsko leto ter da beremo knjige z eko vsebinami za ekobranje.

Hana Kolarič, Larisa Vesenjaj, 7. a

Devetošolec Staš Horvat

V tej številki Iskric se nam bo predstavil devetošolec Staš, ki zna pogledati širše in globlje ter najde tako običajne kot nenavadne rešitve. S svojim znanjem si je prislužil že tri zlata priznanja, Vegovo, Štefanovo in zlato Veselo šolo, kar ga uvršča v sam vrh v državi. Ponaša se tudi s srebrnim Preglovim priznanjem in je v 1 % najboljših osnovnošolcev v računalniški pismenosti.

Na kratko se nam predstavi.

Sem Staš Horvat, učenec 9. razreda. Star sem 14 let in živim v Gorišnici.

Kateri je tvoj najljubši šolski predmet?

Najbolj zanimiva mi je fizika.

Katera področja so ti všeč?

Najbolj mi ležijo naravoslovna področja.

Bi kateri predmet izbrisal iz urnika?

To bi bila nemščina, ne gre mi v uho in najtežje si jo zapomnim.

Se ukvarjaš s kakšnim športom?

V plavalnem klubu Ptuj treniram plavanje, s prijatelji pa rad igram košarko, nogomet in namizni tenis.

Imaš kakšne domače živali?

Sem ljubitelj narave in živali, doma imam mačka Pikija in ribico Zlato.

Tvoji načrti za prihodnost.

Vpisal se bom na II. gimnazijo Maribor, v kateri smeri bom nadaljeval študij, še zaenkrat ne vem.

Stoš, hvala za pogovor. Vesela sva, da si najin prijatelj in se že veseliva naslednje nogometne tekme.

Gal in Nejc Trunk, 5.b

O Stašu so devetošolci povedali:

»Poleg pridnosti in marljivosti je tudi prijazna in dobra oseba.« *Klemen Mikša*

»Je dober prijatelj, rad pomaga. Je najpametnejši, kar jih poznam.« *Nino Bedrač*

»Poznamo ga kot mirnega učenca, ki ne povzdiguje glasu, pa vendar mi, ki ga poznamo že dlje, vemo, da je goreča oseba, ki se zavzame za prave ideje.« *Ana Marija Kolarič*

»Stoš je naš vzornik.« *Zala Vogrinec*

Novoletne želje 2. b razreda

ŽELIM SI ...

... veliko snega, avto na daljinec in da bi imela moja družina veliko sreče. **David**

... da bi bili vsi zdravi in veseli. **Nadja**

... da bi se imeli doma fajn. **Eva**

... vesele prijatelje in veliko zdravja. **Žan**

... veliko lepih ocen in da bi bila moja družina srečna in zdrava ter igralno kroglo. **Kevin**

... da bi bila moja družina zdrava. **Leon**

... lep božič in da bi bila moja mami in ati vesela. **Zala**

... da bi bili vsi ljudje na svetu zdravi. **Meta**

... da bi bili vsi zdravi, da bi imel veliko prijateljev, da bi še naprej dobro igral nogomet in igrico nogomet. **Nino**

... da bi bili vsi zdravi, imeli veliko sreče in računalniško igrico. **Urban**

... šivalni stroj in pravega konja. **Tjaša**

... pravega delfina in pravega tigra. **Emma**

... traktor na daljinec. **Blaž**

... da bi bili vsi zdravi. **Finn, Žiga, Jan**

... da bi mama dobila nove rokavice. **Martin Svit**

... učiteljico Lidijo Lozinšek

1. Na začetku se nam, prosim, predstavite.

Sem razredna učiteljica in pozitivno naravnana oseba. V vsakem otroku in človeku najdem in vzpodbujam dobre vrednote. Zelo rada imam otroke in svoje delo – poučevanje. Sem žena in mama dvema odraslima otrokoma, hčerki in sinu.

2. Kakšna je bila vaša karierna pot?

Po gimnaziji sem začutila, da si želim dela z otroki. Izbirala sem med višjo medicinsko sestro za otroke ali pedagoški poklic. Izbrala sem Pedagoško akademijo v Mariboru in ni mi žal. Vseskozi sledim permanentnemu izobraževanju in usposabljanju.

V svojem poklicu sem prav letos dosegla najvišje strokovno napredovanje, saj mi je Ministrstvo za šolstvo in šport podelilo naziv učiteljica svetnica, kar mi veliko pomeni.

3. Če bi se ponovno odločali za poklic, bi izbrali enako? Zakaj?

Res je, ponovno bi izbrala enak poklic. Pritegnejo me otroci, delo z njimi, začutim jih in vsakega imam rada na svoj način. Veliko zadovoljstvo mi je, ko ti zaupajo otroci in starši.

Delo z mladimi je odgovorno, zanimivo, vsak dan doživim kaj novega.

4. Kako dolgo že delite znanje svojim učencem?

Poučujem že 33 let in večino mojega dela sem poučevala in širila znanje v prvi triadi.

5. Zaupajte nam kako anekdoto, kot zanimivost vaše kariere.

V teh letih se jih je nabralo veliko. Pred leti sem učila otroka, ki je bil težje vodljiv. Vseskozi sem ga vzpodbujala in z njim opravila veliko individualnih učnih in vzgojnih ur. Po treh letih vzgojno-izobraževalnega dela je v odmoru prišel do mene in se mi z nasmehom zahvalil, da sem ga toliko naučila, in da je vesel, da sem jaz njegova učiteljica. Srečala sem pred kratkim mojega učenca izpred 30 let. Vljudno sva se pozdravila, pogovarjala in bil je zelo presenečen, da sem vedela za njegovo ime. V šolo je prišla

gospa, ki me je pozdravila z nasmehom: o, moja najboljša učiteljica. Zapomnila sem si imena svojih učencev in jih prepoznam tudi danes. Lepo jih je srečevati.

6. Kaj menite o učencih naše šole?

Kamorkoli grem, pripovedujem o uspehih učencev naše šole, dobrih pogojih dela, o motiviranosti za projekte, programe, ki jih šola ponuja. Vsak od nas učiteljev si veliko prizadeva za uspeh učencev, za vseživljenjsko popotnico mladim. Vsem želim, da bi dosegli svoj cilj, ki si ga zadajo.

Dragi učenci: starši in vaši vzgojitelji in učitelji vam hočemo pomagati z znanjem, dobrimi nasveti in vzgledi. V življenju lahko počnete marsikaj, izberite pot in ji sledite in se za svoje cilje vedno borite.

7. Ste mentorica mladim članom Rdečega križa. Zakaj ste se odločili za to dejavnost in kako poteka?

Sem mentorica mladim članom RK, ker je velika vrednota: pomoč sočloveku. Vrednote, ki jih vzpodbujam, so: družina, pomoč, spoštovanje, prijaznost, zanesljivost, pogum, delovna disciplina, učenje ...

Z mladimi člani RK in OORK Gorišnica smo izvedli dobrodelno akcijo Drobtinica. Denar smo namenili v šolski sklad za kosilo za dva učenca, ki ga bosta prejemale brezplačno do konca šolskega leta.

Udeležili smo se več humanitarnih akcij: zbiranje živil za družine otrok iz naše šole, zbiranje zvezkov za Karitas, zbiranje živil in odej za poplavljenе v Bosni, zbiranje igračk in knjig, izdelovanje voščilnic za Dom upokojencev v Muretincih, nastopi v Domu upokojencev ob materinskem dnevu in ob zaključku koledarskega leta, sprejem prvošolčkov med člane RK, tekmovanje v znanju iz RK in projekt Veliki in mali prijatelji.

8. Kaj počnete v prostem času?

V prostem času sem s tistimi, ki jih imam najraje. Druži nas delo v vinogradu, sprehodi, kolesarjenje, izleti, igre. Delo in gibanje v naravi me sprosti, rada urejam vrt in nabiram pridelke. Sem velika ljubiteljica zborovskega petja, koncertov, slovenskega gledališča in nasploh kulturnih prireditev. V prostih urah rada berem.

9. Vaše vrednote.

Starša sta mi z vzgojo vcepila moralne in socialne vrednote. Zato še danes uživam v majhnih stvareh, delo vzamem odgovorno do sebe in do drugih. Zavedati se moramo, da počnemo, kar je prav in ne samo, kar je fino.

Osrečuje me, če lahko pomagam. Samo eno življenje imam, zato vse, kar lahko naredim dobrega sočloveku, naredim takrat, ko to začutim.

Hvala za pogovor. Želiva Vam še veliko uspešnih dni z našimi učenci.

Lana Lindič in Živa Trunk, 5. b

For this magical time of the year, the students have written some Christmas poems, short essays and drew some drawings. We wish you all Merry Christmas and Happy New Year!

We are already decorating the Christmas tree, because in the air comes the Christmas fantasy. Let's decorate it with Christmas lights, to shine all around. Don't forget about the Santa Claus, he is our biggest trust. When children will see the presents in front of the tree, their eyes will shine in a spirit of Christmas fantasy. And don't forget about what Christmas is all about. Our dear Jesus Christ was born.

Lina Tašner, 7.a

Jan Bezjak, 7. b

Christmas is around the corner,
Santa's got a big honor,
Getting gifts for him and her.
Ho, ho, ho, ho.
But we all know,
That Christmas isn't a show.
Ho, ho, ho, ho.
Merry Christmas!

Christmas is around the corner,
We're thinking what to buy.
Candy for children,
Games and clothes for older ones.
Hoping they will be happy,
Not just pretending,
And this should be the ending.
Merry Christmas!

Lucija Borak, 7.b

Christmas, Christmas,
Here you come,
We are gonna have some fun.
Talk about cookies,
talk about milk
Santa's gonna eat them all
The chimney is rumbling
Santa's coming
The gifts are falling

Mojca Zamuda, Ana Erhatic, 7.b

CHRISTMAS

Oh, Christmas is coming. My favourite holiday. I like Christmas very much, especially the Christmas Eve. That evening I get presents from Santa. But for me the presents aren't on the 1st place. I like Christmas because I can be with my family and friends. We can have dinner together and we can have fun. So, for me, family is always on the 1st place and I hope that you think this way as well. But anyway, I hope, that I will get amazing presents from Santa.

Merry Christmas and a happy New Year!

Maja Petek, 6.b

CHRISTMAS JOKES:

Why is Christmas just like your job?

You do all the work, but the fat guy in a suit gets all the credit.

How does an elf get to Santa's workshop? By icicle.

**What do you call an elf who sings?
A wrapper!**

Naredili smo si prave jesenske živali.

učenci 1. a

Črta babice

Moji babici je ime Majda. Piše se Čuš. Stara je 63 let, rojstni dan ima 19. januarja. Po poklicu je bila šivilja, zdaj pa je upokojenka. Visoka je 158 cm. Težka je 72 kg. Njen obraz je okrogel in nosi očala. Lase ima kratke rdečevjave. Njene oči so rjave s črnimi obrvmi. Nosa ima srednje dolge. Njen hobi je pečenje peciva, zelo rada pa tudi goji orhideje in hodi k cerkvenemu pevskemu zboru. Rada dela na vrtu in v vinogradu. Ima tudi kmetijo. Na kmetiji ima pujsa, kokoši, gnelico, mačka in dva psa. Z moja babica rada vrtinarim in kuham. Imam jo zelo rada, zato ker je najboljša babica.

Julija Ciglarč, 3. a

SANJAL SEM ...

Že od malih nog sem si želel igrati harmoniko. Letos se mi je želja uresničila. Kmalu za tem, ko sem dobil harmoniko, sem imel zelo čudne sanje o harmoniki. Nekega dne, ko so vsi gledali televizijo, sem se zaprl v svojo sobo, vzel v roke harmoniko in škarje. Začel sem rezati harmoniko. Ko sem harmoniko že čisto razcefral, sem pogledal, kakšna je znotraj. Našel sem veliko delcev. Dolgo sem opazoval, kako nastane zvok. Nato sem harmoniko vrnil nazaj na polico. Čez nekaj časa se je iz moje sobe zaslišalo kričanje. Oče je takoj tekel v sobo pogledat, kaj se dogaja, jaz pa za njim. Na tleh je sedela obupana mama in v rokah držala razrezano harmoniko. Zjutraj sem se zbudil in na polici zagledal mojo lepo harmoniko. Bil sem vesel, da se to ni zgodilo v resnici.

Urban Horvat, 4. b

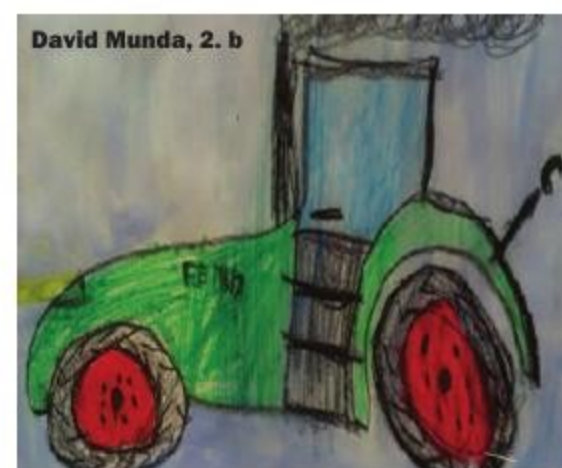
Prijateljica

Prijateljica kot si ti,
le težka se dobi.
Uda, vedi, da to si ti
in to prijateljstvo veliko
pomeni mi.

Vsak dan počneva skupaj tisoč reči,
veliko se skupaj smejiva,
druga na drugo se včasih razjeziva.

Uda, vse odkar te poznam,
te za najboljšo prijateljico imam.

Špela Štiber, 4. b

BELA DEŽELA

NEKOČ PRED DAVNIMI ČASI SO ŽIVELE MAMA MEDVEDKA, OČE MEDVED IN MALI MEDO. MAMA IN OČE STA MEDVEDKU VEDNO GOVORILA NAJ NE HODI VEN KER JE ZUNAJ NEVARNO. MALI MEDO JU NI POSLUŠAL IN JE TAKO ODŠEL DALEČ OD NJEGOVEGA DOMA IN ZAŠEL TAM DALEČ V STRAN. JE NEKAJ ZASUMELO IN MEDO SE JE ZELO PRESTRASIL. ŠEL JE POGLADATI NATO ŠE ISIL TRENUTEK IZ GRMA POGLADA VELIKA STRAŠNA POŠAST IN MALEGA MEDVEDKA. TA KOI POŽRLA. SE ISTI DAN STA GA OČE IN MAMA ISKALA. SPRAŠEVALA STA VSE ŽIVALI ALI SO MOGOČE KJE VIDELE MALEGA MEDVEDKA Vendar so se ODGOVORILE DA NIKJER. MAMA SE JE TISTI TRENUTEK SPOMNILA NA BELO SNEŽNO POŠAST IN REKLA OČETU DA GA JE LAHKO MOGOČE PRAV TA POŽRLA. OČE MEDO IN MAMA MEDVEDKA STA TAKOJ ODHITELA IN POISKALA POŠAST KATERA JE TRDNO SPALA. OČE JE REKEL MAMI MEDVEDKI NAJ HITRO SKOČI PO DOLGO LESENO PALICO DA JO ZATAKNE V USTA OD POŠASTI.

TO STA STORILA Vendar so BILA POŠASTINA USTE PREMOČNA IN PALICA SE JE ZLOMILA. OČE MEDVED SE JE SPOMNIL NA DREVESNO DERLO KATERO JE NATO ZATAKNIL V POŠASTINA VELIKA USTA IN NATO JE SKOZI POŠASTINA USTA PRILEZEL MALI MEDO. POŠAST SE JE PRESTRASIL IN OD FRČALA IN VSI SO ŽIVELE DO KONCA SVOJIH DNI.

Anže Čeh, 2. a

Iza Irgolič, 1. b

Moja babica

Moji babici je ime Martina. Piše se Založnik. Rodila se je 6. 11. 1957 v Gajevcih. Stara je 58 let. Najprej je živela v Spuhlji, zato je obiskovala Osnovno šolo Mladika. Ko se je poročila z mojim dedijem, se je preselila v Celje. Po poklicu je prodajalka. Delala je v Alpini, kjer je prodajala čevlje. Sedaj je že nekaj let upokojena. Ima dva otroka; Robija in mojega atija Andreja.

Visoka je 157 cm in tehta 75 kg. Njen obraz je okrogel. Ima rjave lase in zelene oči. Njene obrvi so tanke in temne, nos pa majhen in ozek. Na čelu je imela majhno znamenje, ki pa si ga je dala odstraniti. Drugih znamenj nima.

V prostem času je najraje na vrtu. Vso zelenjavo pridelava sama. Ima tri mačke, za katere zelo rada skrbi. Tačko, Mišota in Sivega. Veliko časa pa preživi z vnuki, ima jih štiri. Tri punce in mene. Ko se igra z mano, sem zelo vesel.

Velikokrat naju s sestro čuva. To je takrat, ko morata mamica in očka kam oditi. Takrat skupaj kuhamo, se igramo, gremo na sprehod ali gledamo risanke. Tudi ko z Niko zboliva, naju čuva ona. Jaz grem k njej vsak dan po šoli, razen v torek, ko imam dejavnosti. Vedno me pričaka s kosilom.

Moja babica je tudi moja sosedka. Prej je živela v Celju v bloku, zato je nisem mogel pogosto obiskati. Pred kratkim sta si z dedijem zgradila hišo v Muretincih, poleg tete Mice, saj sta skrbela tudi za njo. Dobro je, da je sosedka, saj jo lahko velikokrat obiščem.

Rada se oblači športno, saj rada hodi na sprehode. Ob nedeljah hodim z njo k maši. Popoldan pa nas vsako nedeljo povabi na jabolčni zavitek. Jaz ga ne maram, zato meni pripravi tople sendviče. Ima tudi sladki predač, katerega otroci radi odpiramo. V njem skoraj nikoli ne zmanjka sladkarij. Imam najboljšo babico na celim svetu in jo imam zelo rad.

Anej Založnik, 3. b

Šolska knjižnica

Predstavile vam bomo našo šolsko knjižnico. Naša knjižnica se bogati s knjižnimi policami in knjigami, ki si jih lahko izposodimo. Tukaj sedmošolci med odmorom najraje igramo karte. Nekateri si izposojajo knjige, drugi pa delajo domačo nalogo in se učijo. Knjižnica je okrašena s pravljimi liki, ki smo jih izdelali sami na dan šole. Ima dve nadstropji. V spodnjem nadstropju tudi poteka pouk, v zgornjem pa izdelujemo referate. Knjižničarki sta Mihaela Poplatnik in Tihana Bezdrob, ki sta prijazni ter nam vedno priskočita na pomoč pri iskanju knjig. Najbolj nam je všeč, da tisti učenci, ki pridno berejo ter opravijo bralno značko, lahko preživijo noč v knjižnici. Bralno značko opravi veliko učencev, saj si s tem širijo svoj besedni zaklad in znanje. Vsak mesec lahko glasujemo za naj knjigo. Mesečni izžrebanec ob koncu šolskega

leta prejme knjižno nagrado. Tako se v naši šolski knjižnici dogaja veliko aktivnosti, ki jih pripravita knjižničarki. To je naša knjižnica!

Barbara Prelog, Hana Kolarič, 7. a in Zoja Vesenjaj, Ana Erhatic, 7. b

Knjižne novosti

1. triada
Butler, Christina, M.: Prav poseben božič

Huberly, Julia: Kako je babica rešila božič

2. triada

Zbirka knjig Čarobno kraljestvo (Banks, Rosie)

Zbirka knjig: Mia in jaz (Mohn Isabella)

3. triada

Wild, Emil: Bratovska skrivnost

Dowd, Siobhan: Čisti krik

Tajda Horvat, 5. b

TAJDA

Pesem o babici

Babi je moja in ne tvoja.
Je atijeva mamica
in se zelo razumeva.

Babica rada kuha in peče,
zelo se veseli,
ko sudoku pravilno reši.

Ker kolk jo močno boli,
se ji po novem letu
na operacijo mudi.

Zoja Holcer, 4. a

Moj dedek

Dedek moj je mojster pravi,

saj pri hiši vse popravi.

Vedno si veselo prepeva,

z mano rad nogomet gleda.

Takrat ko je tišina,

najboljša je dedkova bližina.

Objeta v postelji leživa,

in se po moško pogovoriva.

Andraž Kolarič, 4. a

Novoletna želja

Želim si, da bi bila moja družina
srečna, zdrava in polna veselja.
Želim si, da bi še naprej vsako
leto odšli na morje, toplice in
planine. Da bi vedno bili vsi
zdravi, nikoli lačni in žejni ter
da bi se imeli še naprej
tako radi.

Ina Rakuša, 2. b

... g. Jožeta Pukšiča

Tokrat smo obujali spomine pri vaščanu iz Gajevca, gospodu Jožetu Pukšiču.

Kakšno je bilo vaše otroštvo do vstopa v šolo?

Otroštvo sem preživel v Gajevcih v družbi sester in sosedovih otrok. Oče je bil v službi v Mariboru, tako da smo bili med tednom sami. Nestrpno sem čakal sobote, ko je prišel oče, ker je vedno prinesel kakšno sladkarijo. Mama je delala doma, tako da sem ji vedno tudi kaj pomagal.

Kakšni so vaši spomini na prve šolske dni?

Prvi šolski dan je bil za otroke veliko doživetje, saj do takrat še nikdar nisi bil sam od doma. Prvi dan smo vsi s strahom pričakovali, kaj bo novega. Ko pa smo spoznali sošolce in učitelje, so bili šolski dnevi polni doživetij in veselih trenutkov.

Ali so se kazni doma in v šoli kaj razlikovale?

Kazni v šoli in doma so bile enake, s tem da so bile v šoli včasih še ostrejšje. Največkrat so bili udarci okrog ušes, ali pa klečanje v kotu ob peči. Pela je tudi šiba po zadnjici. Večkrat si bil kaznovan za neposlušnost, najprej v šoli, potem pa za isto stvar še doma.

Danes nam v šoli ponujajo več okusnih obrokov, kako pa je bilo s hrano nekoč?

Vsi smo se zelo veselili šolske malice, pa čeprav je bil to samo kakav in kos kruha, včasih pa tudi kakšno jabolko. Vsak je

imel svoj lonček, ki si ga nosil s seboj v šolo. Če si ga slučajno pozabil doma, pa si malical samo kruh. Spomnim se, da smo od četrtega razreda dalje dobili tudi enkrat tedensko krompirjevo juho. To je bilo takrat nekaj najboljšega.

Vam je kak dogodek iz osnovnošolskih klopi ostal še posebej v spominu?

Opisal bom pouk športa. Takrat se je predmet imenoval telovadba. Prostora za telovadbo ni bilo, tako da smo ure preživljali na igrišču. Dečki smo bili zelo veseli, če smo dobili nogometno žogo. Enkrat smo se razdelili v dve ekipi in pričeli igrati. Igrali smo bosi, saj copat nismo imeli. Po že prvih udarcih po žogi se je zgodilo. Žoga je ostala enemu od sošolcev na palcu desne noge z ogromno luknjo. Igre je bilo konec. Sošolec je moral žogo nesti k čevljarju, da jo je sešil za naslednje ure telovadbe.

Kje ste nadaljevali izobraževanje po končani osnovni šoli?

Po končani osnovni šoli sem nadaljeval šolanje na tekstilni tehnični šoli v Mariboru. Odločitev o tem sem sprejel, ker je tudi oče delal v tekstilni tovarni. Ker ni bilo avtobusnih prevozov, sem stanoval v Mariboru v dijaškem domu še z dvema sošolcema. Pouk je trajal od sedme do štirinajste ure vsak dan. V soboto pa smo imeli delo v šolski delavnici, kjer smo spoznavali delo, ki so ga opravljali v tovarni. V soboto popoldan sem z vlakom prišel domov, v nedeljo pa zopet nazaj v Maribor.

Ali vas je skozi življenje vodil kak pogovor ali misel?

Vedno sem imel pred seboj cilj, za katerega sem se odločil; to je končati šolanje in nato uspeti v svojem poklicu. V glavnem mi je to tudi uspelo. Vam pa bi svetoval, da se učite predvsem tujih jezikov, ki so v današnjem času pogoj za uspeh.

Katere vrednote bi želeli, da jih učenci spoštujemo?

Mladim bi svetoval, da si zastavite jasne cilje in da jih potem tudi dosežete s poštenostjo, pridnostjo ter s spoštovanjem staršev, učiteljev in prijateljev.

Hvala, da ste se pogovarjali z mano. Želim Vam, da bi bili zdravi in zadovoljni še vrsto let.

Lana Lindič, 5. b

V dijaškem domu

Teden otroka v vrtcu

Teden otroka smo začeli z igro v naravi. Vse skupine, razen Mehurčkov, ki so obiskali kmetijo, smo se odpravile v gozd, kjer smo izdelovali hiške za živali, se igrali skrivalnice, si uredili gozdne koticke, nabirali gozdne plodove in se tudi prosto igrali.

V torek so nas obiskali policisti. Pripeljali so se z policijskim avtomobilom, polnim policijske opreme, ki so jo otrokom pokazali in povedali, zakaj jo uporabljajo. Najpogumnejšim otrokom so policisti nadelali čelade in lisice.

V sredo smo bili vsi v pričakovanju jesenskega kroša, a ga zaradi slabega vremena nismo mogli izpeljati. Ostali smo v svojih igralnicah in ustvarjali, se pogovarjali, brali pravljice, peli ...

V četrtek, ko so nas nameravali obiskati gasilci, nam je spet ponagajalo vreme. Zato so nas gasilci obiskali v petek, mi pa smo četrtkov dopoldan izkoristili za igro v svojih igralnicah.

Teden smo tako zaključili z obiskom gasilcev, ki smo jih pričakali na igrišču. Pokazali so nam gasilsko opremo in razložili, čemu je namenjena. Otrokom so ponudili, da primejo za pravo gasilsko cev. Na željo otrok so gasilci odpeljali otroke do vrtca v gasilskem avtomobilu.

In kot govori vodilo tedna otroka 2015,
NEKAJ TI MORAM POVEDATI (Andrej Rozman Roza):

**Za vsakogar mora obstajati nekdo,
kateremu tako zaupa,
da se mu lahko zaupa,
ko mu je težko.**

... so tudi nas skozi ves teden vodile te besede.

Sandra Prapotnik

Medgeneracijsko srečanje

V četrtek, 24. 9. 2015, smo imeli v skupini Mavrica 1. medgeneracijsko srečanje. Na srečanje smo povabili prababice, pradedke in nekaj ostarelih in osamljenih iz naše občine. Našemu vabilu se je odzvala ena prababica in dve starejši gospe iz vasi Moškanjci.

Na srečanju smo obujali stare običaje, kot je spletnje »luka«, ličkanje in luščenje korus, spletnje punčk iz korusnega ličja.

Srečanje je potekalo v prijetnem vzdušju ob zvokih harmonike.

Tanja Majerič in Metka Zavratnik

Kostanjev piknik na igrišču Vrtca Gorišnica

V četrtek, 22. 10. 2015, ob 16. uri smo se otroci, starši ter vzgojiteljice Vrtca Gorišnica zbrali na tradicionalnem kostanjevem pikniku. Po pečenih kostanjih je zadišalo že ob prihodu otrok in staršev. Za to je poskrbel gospod hišnik, saj si je vzel čas in spekel prve kostanje za dobrodošlico. Vzgojiteljice so poskrbele za sočna jabolka, tudi drugih dobrot ni manjkalo. Prijetno druženje smo pope-

strili z glasbo. Obiskala nas je tudi gospodična Sara Ferčič, ki je poskrbela za presenečenje. Otrokom je namreč spretno poslikavala njihova lička.

Otroci so premagovali ovire na pripravljenem poligonu in se sproščeno igrali na igralih.

Starši in vzgojiteljice so lahko sproščeno poklepetali. Po končanem pikniku smo prišli do spoznanja, da so skupna dru-

ženja v sproščenem vzdušju pomembna za medsebojne odnose v družbi in da je prav, da se naslednjo jesen ponovno zberemo. Piknik je bil s strani staršev in otrok kljub nekoliko hladnemu vremenu dobro obiskan, oboji so tudi uživali v druženju.

Nevenka Maltarič

Tradicionalni slovenski zajtrk

V mesecu novembru smo v vrtcu posvetili čas zdravi prehrani. V tednu od 16. 11. do 20. 11. so se dejavnosti v skupinah odvijale na temo čebelic. Veliko smo se pogovarjali o čebelicah, brali pravljice na to temo in ustvarjali. Nekatere skupine so izdelale panje, panjske končnice, čebele in čebelnjak. V drugih skupinah so se pogovarjali o zdravi prehrani, o prehranski piramidi, spoznavali so jedi, ki jih vključuje tradicionalni slovenski zajtrk.

V četrtek, 19. 11., smo si ogledali predstavo z naslovom: Kam so šle čebelice? Govori o naših ljubih čebelicah, ki so se znašle v velikih težavah. Vse povsod naokrog ljudje onesnažujejo naravo, njihov dom. S čebelicami se moramo spoprijateljiti in jih skupaj rešiti, one pa nam bodo razkrile male skrivnosti iz njihovega panja.

V petek, 20. 11., smo imeli tradicionalni zajtrk. Otroci so si postregli z medom, maslom in domačim kruhom ter jabolki. Po zajtrku so nas obiskali čebelarji. Prisluhnili smo njihovi zgodbi in skupaj zapeli znano pesem Čebelice.

Nuša Maltarič

Šolska kuhinja letos malo drugače ...

V prvih Iskriceh letošnjega šolskega leta učenke 8. a predstavljamo kuharsko ekipo, ki ob dnevih pouka pridno skrbi, da naši želodčki ne ostanejo prazni. Marsikdo izmed učencev si sploh ne predstavlja, koliko dela in pridnih rok je potrebnih, da je pripravljen topel, svež in zdrav obrok. O tem, kako poteka delo v šolski kuhinji, kdo vse pri tem sodeluje in kakšna znanja oz. spretnosti so za to potrebna, vam predstavljamo v tem prispevku, ki so nam ga pomagali pripraviti tudi naši kuharji.

Glede na to, da smo z začetkom novega šolskega leta v kuhinji opazili ime Sodexo, smo se najprej pozanimale, kaj Sodexo sploh je in s čim se ukvarja. Našo radovednost je potešila ga. Lucija Norčič, ki nam je podjetje Sodexo nazorno opisala:

»Sodexo je mednarodno podjetje, ki je v Sloveniji prisotno že 20 let. Smo vodilno podjetje na slovenskem trgu s področja prehranskih storitev.

V Sodexu vsak dan pripravimo 45.000 obrokov na 170 lokacijah po vsej Sloveniji. Med drugim organiziramo prehrano tudi na 15 osnovnih šolah. Veseli smo, da se nam je letošnjo jesen pridružila tudi OŠ Gorišnica, dobili smo nove obroke in se razveselili štirih novih sodelavcev, skupaj nas je tako že več kot 600. Kot na vseh kuhinjah so tudi na OŠ Gorišnica osnova jedilniki. Uskladjali smo jih skupaj z organizatorko šolske prehrane. Pri sestavi jedilnikov so nam osnova Smernice zdravega prehranjeva-

nja v vzgojno izobraževalnih ustanovah, ki jih je izdalo Ministrstvo za zdravje leta 2005. Smernicam sledimo, seveda pa prisluhnemo tudi željam otrok – te včasih nekoliko obidejo predpisane Smernice, vendar se jih učenci zelo razveselijo, če jim jih uresničimo, kar pa je za nas prav tako zelo pomembno.

Dnevno se pripravljajo sveži obroki, brez dodanih aditivov in s postopki, s katerimi ne izgublamo hranljivih snovi, tj. predvsem z dušenjem, kuhanjem in pečenjem v pečici. Uporabljena živila in sestavine nabavljamo pri slovenskih podjetjih in lokalnih dobaviteljih. Dostava svežih živil (meso, sadje, zelenjava, kruh) je dnevna, dobavitelji nam jih vsak dan pripeljejo v šolsko kuhinjo.

Učenci sami so pred kratkim povedali, da so s hrano zadovoljni, kar je za nas poleg tega, da jedo zdravo, najbolj pomembno. Vsak dan nam v šolski kuhinji povedo, kaj jim je všeč in kaj pogrešajo. Za spremljanje zadovoljstva imamo na šoli oblikovano Komisijo za šolsko prehrano, ki jo sestavljajo predstavnica staršev, učencev, organizatorka šolske prehrane in predstavnik Sodexa. Tako nam uspe, da morebitne predloge, želje in pripombe rešujemo sproti.

Prvi meseci na OŠ Gorišnica so minili v dobrem duhu, učenci so zadovoljni, kar kaže tudi to, da z veseljem prihajajo na malice in kosila. Veseli nas, da v velikem številu sodelujejo tudi v različnih kuharskih projektih, ki jih načrtujemo skupaj z organizatorko šolske prehrane. Počlašeni smo, da se lahko vključimo tudi v učni načrt, skupaj s šolo spoznavamo kuharski poklic in osveščamo otroke o zdravi prehrani.«

To je prva stopnička našega raziskovanja šolske kuhinje. O Sodexu sedaj vemo že kar nekaj, a nas naša radovednost še kar žene naprej. Potrkale smo tudi na vrata šolske kuhinje, na katerih piše »nezaposlenim vstop prepovedan«, a so nas po končanem delovnem dnevu prijazno sprejeli medse in nam odgovorili na nekaj vprašanj, ki smo si jih vnaprej pripravile.

Ker se zavedamo, da v vsaki dobri ekipi šteje vsak član, smo tudi me za vsako kuharico in kuharja pripravile posebna vprašanja. Ste že radovedni, kaj vse so nam povedali? Berite naprej ...

Najprej smo vprašanje zastavile nežnejšemu delu kuharske ekipe:

TILIKA FIRBAS

Kdo vas je navdušil za poklic kuharice, ki ga danes opravljate?

Navdušila sta me mama in oče.

Koliko obrokov v enem dnevu pripravite v šolski kuhinji?

Približno 1000.

Katero delo v kuhinji vam je najbolj všeč in ga najraje opravljate?

Vso delo, ki ga opravljam, je v redu.

Potem pa še tistim, ki nosijo črno kapo s šiltom in kuharsko uniformo, kot jo nosijo šefi v kuharskih šovih – moškim torej.

STANKO TOBIJAS

Že dolgo skrbite, da naši želodčki niso prazni. Kako to, da ste se odločili za poklic kuharja?

Odločil sem se zaradi veselja do kuhanja.

Ali nam kdaj skuhate kakšno jed, ki je sami ne marate?

Včasih tudi, sicer pa je bolj kot to, kar je všeč meni, pomembno to, kaj je všeč vam.

Katera jed vam za pripravo vzame največ časa?

Največ časa nam vzame sladica.

MILENA MURŠIČ

Pogosto vidimo, da pridno pomivate posodo. Ali učenci prinašajo prazno posodo ali je v njej še kaj ostankov hrane?

Žal se v posodah znajde kar precej ostankov, še posebej pri kosilu.

Katero jed po vašem mnenju znate v kuhinji pripraviti najboljše?

Dunajski zrezek s krompirjem.

Katera je vaša najljubša jed?

Mlečni riž.

DRAGO TRANTURA

Opazili smo, da ste se kuharjem v naši šolski kuhinji pridružili šele pred kratkim. Kje pa ste svoje znanje in izkušnje nabirali prej?

Delal sem v Srednji zdravstveni šoli v Celju.

Kakšno se vam zdi delo v naši kuhinji?

Delo v vaši kuhinji se mi zdi v redu.

Glede na to, da v naši šoli dnevno 8 ur skrbite, da nismo lačni, ali po končani službi tudi doma vzamete v roke kuhalnico in pripravite kosilo?

Ne, doma ne kuham.

DARKO MARIN

V našo šolsko kuhinjo ste prišli na novo. Kako se pri nas počutite in kako ste se navadili na novo kuhinjo?

V vaši kuhinji se počutim zelo domače, saj sem zelo prilagodljiv, prav tako pa sem v svoji karieri delal že v številnih kuhinjah. Samo Sodexo ima v Sloveniji 35 kuhinj, v katerih sem že pripravljaval razne pogostitve, poleg tega pa sem tudi na predstavitvi Slovenske kuhinje v ZDA v enem mesecu delal v približno 15 različnih kuhinjah. Glede na izkušnje, ki jih imam, se mi tudi v vaši kuhinji ni bilo težko prilagoditi, zato sem se hitro počutil domačega.

Kako to, da ste se odločili svoj prosti čas žrtvovati za pomoč pri pripravi na kuharsko tekmovanje?

Vedno rad pomagam, še posebej tam, kjer vem, da se moje delo tudi ceni. Kuharsko tekmovanje, na katerega se pripravljamo, je zahtevno in precej obsežno - pohvaliti moram vašo organizatorko prehrane, go. Matejo, ki bo z izbrano ekipo učencev pripravila »teoretičen« del projekta v pisni obliki, ostali pa se bomo potrudili in zapisano skuhami, kar gre nam, kuharjem, tudi lažje od rok.

Ali smo učenci na OŠ Gorišnica v primerjavi z drugimi zelo zahtevni ali manj zahtevni gostje v jedilnici?

Učenci niste zahtevni. Želel bi si le, da tudi jedi, ki vam niso preveč znane ali se ne kuhajo doma, vsaj poskusite.

Kako poteka delovni dan v kuhinji?

Delovni dan v kuhinji je zelo pester. Zgodaj zjutraj najprej sprejmemo sveža živila, iz katerih potem pripravljamo sveže pripravljene obroke. Nato se med zaposlene razdeli delo v kuhinji. Vsak opravlja svoje delo, ki mu sledi porcioniranje jedi za vrtec in delitev malice za učence šole. Za vse razdeljene obroke je potrebno pomiti tudi vso posodo, ki nastane od vseh obrokov. Potem, ko je šolska dopoldanska malica za nami (oz. včasih že pred tem) pa se prične priprava kosila za vrtec in šolo. Tako kot po končani malici, nas tudi po kosilu čaka kup umazane posode, ki jo je potrebno pomiti, preden zadnji kuhar zapusti kuhinjo in konča svoj delovni dan.

Vsem sodelujočim smo bile zelo hvaležne za dobro in uspešno sodelovanje, nadaljevale pa smo še z raziskovanjem in opisovanjem projektov in dejavnosti, ki smo jih in jih še bomo izvajali na področju šolske prehrane.

- shema šolskega sadja in zelenjave

- petkova malica po izboru učencev

- samopostrežna malica ob Svetovnem dnevu hrane

- anketa o šolski prehrani

- Tradicionalni slovenski zajtrk

- naravoslovni dan na temo Zdrave prehrane

- Zlata kuhalnica

- Kuhna pa to

- Hrana ni za tjavendan

- samopostrežna malica ob zaključku pouka

učenci izbirnega predmeta Sodobna priprava hrane

Na klepetu z gospodom Sergejem Zorkom iz Moškanjc

1. Na začetku se nam, prosim, predstavite.

Ime mi je Sergej Zorko iz Moškanjcev, sem poročen in imam dva sinova Luka in Aljaža. Delam na Pošti Slovenije kot pismonoša.

2. Koliko let ste že poštar in kje opravljate svoje delo?

Pismonoša sem še 16 let, delam pa na pošti 2250 Ptuj.

3. Kdaj ste se odločili za ta poklic in kaj vas je k temu navdušilo?

Za ta poklic sem se odločil leta 1999 in to popolnoma spontano. Vsekakor tega poklica prej nisem preveč dobro poznal, sem pa bil prepričan, da je to delo, ki je razgibano in imaš neposreden stik z ljudmi in okolico. Všeč mi je tudi to, da delo poteka v naravi oziroma zunaj štirih sten.

4. Kako je potekalo šolanje?

Za ta poklic je nekoč bila dovolj 4. stopna izobrazbe oziroma 3-letna srednja šola, vendar pa je zaradi vedno večje zahtevnosti sedaj potrebna 5. stopnja izobrazbe oziroma 4-letna srednja šola. Sam sem končal gimnazijo na Ptuj. Ko sem se zaposlil na pošti, pa sem opravil še posebno izobraževanje za pismonošo.

5. Kako poteka vaš delovni dan?

Delovni dan se začne ob 6. uri zjutraj, kjer si na pošti pripravimo in razvrstimo pisma po hišnih številkah, v računalnik vnesemo priporočene in druge knjižene pošiljke, ki jih na terenu naslovnik ob prevzemu tudi podpiše v dostavno knjigo. Prav tako si pripravimo nenaslovljeno direktno pošto oziroma reklame za raznos. Okoli 8. ure se z vsemi pošiljkami odpravimo na teren. Dostava lahko poteka peš, s kolesom, mopedom ali avtomobilom, odvisno od razvejanosti terena. Okoli 14. ure se vrnemo na pošto, kjer pregledamo pošiljke, ki jih ni bilo možno vročiti in naredimo obračun denarja, ki smo ga pokasirali na terenu, ter vse skupaj predamo manipulativnemu delavcu na pošti. Takrat je delo opravljeno in lahko gremo domov.

6. Če bi se še enkrat odločali o izbiri poklica, bi ponovno izbrali poklic poštarja?

Kljub temu da je delo naporno, je vseeno veliko dobrih stvari pri tem poklicu. Ko to delo tudi dobro spoznaš in obvladaš, ga seveda delaš z veseljem. Verjetno bi se spet odločil za ta poklic.

7. Vam ob natrpanem delovnem dnevu ostane še kaj prostega časa? Za kaj ga izkoristite?

Prosti čas po navadi preživim z družino ali igranjem v glasbeni skupini. Tako da so včasih dnevi že res malo prekratki.

Luka Zorko, 5. b

Pismonoša

Kratek opis

Pismonoša opravlja dostavo poštnih pošiljk, dostavo telegramov in EMS pošiljk ali dostavo paketov. Opravlja lahko delo izmenjevalca sklepov ali varnostnika.

Delovni pripomočki

Pismonoša uporablja različne pripomočke, s katerimi si olajša delo. To so dostavniki za razvrščanje pošte, poštna torba, denarnica in depoji, v katere razvozi pošto za dostavo. Pri delu uporablja dostavne in sprejemne listine. Zadolžen je tudi za prevozno sredstvo, kolo, moped ali avtomobil.

Izdelek in storitev

Storitev pismonoš je dostava poštnih pošiljk in denarnih nakaznic. V njegov delokrog sodi tudi sprejem poštnih pošiljk, paketov, telegramov, položnic in čekov.

Znanja in spretnosti

Pismonoša mora imeti srednjo poklicno izobrazbo. Zaželen je poklic PTT prometnik, trgovec ali drug ustrezen poklic. Vsi, ki imajo končano srednjo poklicno šolo, morajo po internem programu usposabljanja narediti strokovni izpit za pismonošo. Tako kandidat pridobi znanje opravljanja poštnih storitev, psihologije prodaje, dela s strankami, gospodarskega poslovanja, poslovne informatike, osebne urejenosti in varstva pri delu. Imeti mora vozniški izpit B-kategorije.

Psihofizične sposobnosti

Pismonoša mora biti komunikativen. Imeti mora jasen govor, z lahkoto se mora izražati. Biti mora iznajdljiv, saj se je potrebno pri delu s strankami hitro znajti v različnih okoliščinah. Imeti mora sposobnost hitre orientacije v novem kraju in sposobnost pomnjenja imen. Zahtevana je spretnost prstov. Ker se delo opravlja v vsakem vremenu in s prometnimi sredstvi v gostem prometu, se izvajajo periodični zdravstveni pregledi. Delo je povezano z nevarnostjo nezgod in obolenj. Delo lahko zaključi, ko je končano, to pa pomeni, da normalni delovni čas zanj ne velja. Znati mora oceniti ljudi glede na njihove značilnosti, upoštevati tajnost pošiljk in mora biti pošten.

Razmere za delo

Delo pismonoše je samostojno in se opravlja na terenu v vseh vremenskih razmerah. Zahteva sposobnost nošenja bremen in hitre hoje. Delo opravlja praviloma od ponedeljka do sobote, pri čemer je delovni čas neenakomerno razporejen in je prilagojen dnevnemu obsegu prometa. Tedenska obveznost je 40 ur.

http://www.ess.gov.si/ncips/cips/opisi_poklicev/opis_poklica?Filter=P&Kljuc=1435

Praznična križanka

1. Dan samostojnosti in enotnosti se imenuje.
2. Na jelki visi in jo krasi.
3. Na božični dan je za sani pripet, Božičku pomaga obdariti svet.
4. Okrogla postava v rdeči obleki, darila prinaša v veliki vreči.
5. Na adventnem venčku stoji in s tremi prijateljicami gori.
6. S korenčkom za nos na snegu stoji in se nam veselo smeji.

Rešitev križanke, ki jo dobite na osenčenih poljih, pošljite na naslov: iskrice.osgorisnica@gmail.com. Nagrajenec bo objavljen v naslednji številki Iskric.

Avtorji križanke:

Tita Majerič, Saša Arnuš, Brina Kolarič, Pia Ozmec in Luka Bohinec, 6. b

Šala

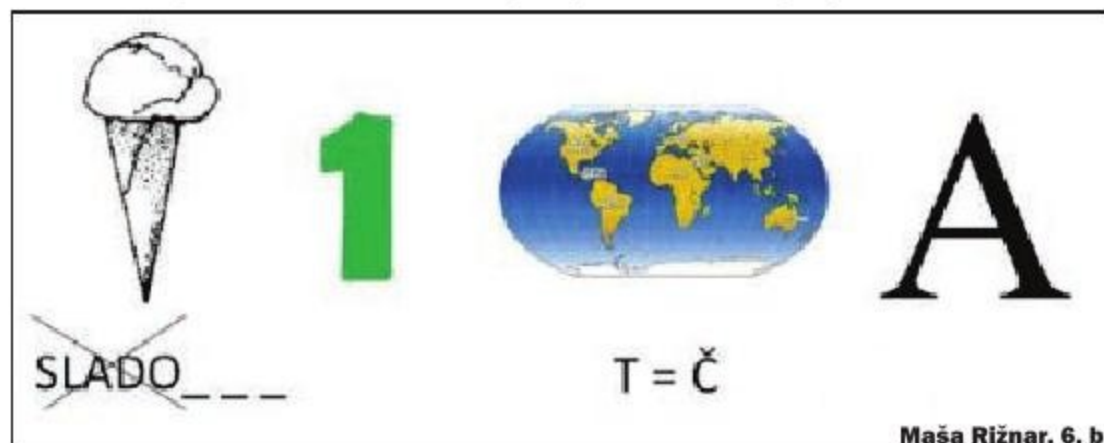
Trije policisti pišejo test, pa jih šef vpraša: „Kateri je najhitrejši avto na svetu?“

Prvi policist napiše jaguar. Drugi prepíše odgovor in napiše januar. Tretji policist pa prav tako ne ve in prepíše odgovor drugega ter napiše novo leto.

Blaž Kovačec, 6. b

Rebus

Rešitev rebusa pošljite na naslov: iskrice.osgorisnica@gmail.com. V naslednji številki Iskric bo objavljeno ime nagrajenca.

Maša Rižnar, 6. b

IZDAJO ČASOPISA SO OMOGOČILI:

Osnovna šola
Gorišnica
Gorišnica 83

Občina Gorišnica
Gorišnica 83

Časopis OŠ Gorišnica

Mentorice: Klementina Lindič, Maja Bela in Tadeja Ferk.

Odgovorni urednici: Lana Lindič in Živa Trunk

Uredniški odbor: učenci novinarskega krožka iz 5. b razreda ter učenci izbirnega predmeta Šolsko novinarstvo

Lektorica: Tadeja Ferk

Foto na naslovnici: Studio Laura

Računalniško oblikovanje: Klementina Lindič

Tisk: Moja Promocija

Naklada: 600 izvodov

Podaljšano bivanje 1. b

Podaljšano bivanje 1. a, 2. a

Podaljšano bivanje 2. b

Podaljšano bivanje 1. a, 2. a

Podaljšano bivanje 3., 4. in 5. razred

Jutranje varstvo